

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.01.2002, sp. zn. 3 To 8/2002, ECLI:CZ:KSCB:2002:3.TO.8.2002.1

Číslo: 53/2002

Právní věta:

Má-li obviněný, jemuž je třeba oznámit usnesení, obhájce, doručí se stejnopis usnesení podle § 137 odst. 2 tr. ř. jen tomuto obhájci (nejde-li o případ uvedený v § 137 odst. 3 tr. ř.). Okamžik doručení opisu usnesení obhájci je pak rozhodný pro počátek lhůty k podání stížnosti. Doručí-li orgán činný v trestním řízení opis usnesení nadbytečně i obviněnému, nemá tato skutečnost pro běh lhůty k podání stížnosti žádný význam.*)

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 11.07.2001

Spisová značka: 3 To 8/2002

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení o stížnosti

Předpisy: § 137 odst. 2 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost podanou proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2001 sp. zn. 29 T 146/2001.

Z o d ů v o d n ě n í :

Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2001 sp. zn. 29 T 146/2001 bylo rozhodnuto tak, že trestní věc obviněného JUDr. J. V. se podle § 314c odst. 1, § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. postupuje Okresnímu soudu v Písku. V důvodech citovaného rozhodnutí okresní soud uvedl, že na jmenovaného obviněného byla podána obžaloba pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zák. účinného do 31. 12. 1997, jehož se podle žalobního návrhu měl dopustit tím, že v období po 8. 1. 1994, kdy v P. jako komerční právník převzal na základě plné moci zastupování družstva M. se sídlem v K., ve věci návrhu na vymáhání pohledávky z obchodní činnosti ve výši celkem 1 189 632 Kč vůči Ing. J. S. bytem P., podnikateli na úseku obchodní a podnikatelské činnosti, neuplatnil tuto pohledávku zákonným způsobem u příslušného soudu, a to přesto, že se k tomuto zavázal, a způsobil tak svojí záměrnou nečinností v

průběhu svého právního zastoupení, že v období od 21. 1. 1996 až 2. 9. 1996 došlo podle ustanovení § 387 a § 397 zák. č. 513/1991 Sb. (obchodní zákoník) k promlčení všech položek shora uvedené pohledávky, a tak způsobil družstvu M. v K. škodu ve výši 1 189 632 Kč. Okresní soud po přezkoumání podané obžaloby z hledisek uvedených v ustanovení § 181 odst. 1 a § 186 tr. ř. dospěl k závěru, že není k projednání obžaloby místně příslušný, je dána místní příslušnost Okresního soudu v Písku.

Citované rozhodnutí okresní soud opatřil v souladu s ustanovením § 314c odst. 4 tr. ř. poučením v tom smyslu, že proti tomuto usnesení mohou státní zástupce a obviněný podat stížnost do tří dnů od jeho oznámení, přičemž stížnost má odkladný účinek. Opis usnesení okresní soud doručil státnímu zástupci, obviněnému JUDr. J. V. a jeho obhájci JUDr. J. Š. a rovněž poškozenému družstvu.

Proti usnesení podal stížnost sám obviněný dne 10. 12. 2001 do protokolu sepsaného přímo u okresního soudu. Vyjádřil se tak, že stížnost následně ve lhůtě pěti dnů zdůvodní, ale ke dni rozhodování stížnostního soudu žádné takové zdůvodnění nedošlo.

Dříve, než se stížnostní soud mohl zabývat věcnou správností napadeného usnesení a řízení, které mu předcházelo, musel zkoumat, zda jde o stížnost podanou včas. V tomto směru nemohl přehlížet ustanovení § 137 odst. 2 tr. ř. Podle tohoto zákonného ustanovení, má-li osoba, jíž je třeba usnesení oznámit, obhájce, popřípadě zmocněnce, stačí, že usnesení bylo vyhlášeno buď oné osobě, anebo jejímu obhájci, popřípadě zmocněnci; oznamuje-li se usnesení doručením opisu, doručí se jen obhájci, popřípadě zmocněnci. Podle § 137 odst. 3 tr. ř., oznamuje-li se však obviněnému, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, usnesení, proti němuž má stížnost, je třeba oznámit je jak jemu, tak i jeho obhájci a jeho zákonnému zástupci. Je-li obviněný ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování ve zdravotnickém ústavu, je třeba takové usnesení oznámit jak obviněnému, tak i jeho obhájci i tehdy, je-li obviněný osobou, jejíž způsobilost k právním úkonům není omezena.

Jak vyplývá ze shora uvedených skutečností, pak okresní soud v této trestní věci, v níž je obviněný na základě plné moci ze dne 7. 8. 2000 zastupován obhájcem JUDr. J. Š., zcela nadbytečně doručoval opis napadeného usnesení i samotnému obviněnému. Takovéto nadbytečné doručení opisu usnesení obhájcem zastupované osobě však nemá vliv na běh lhůty k podání opravného prostředku. Rozhodný je okamžik doručení opisu usnesení obhájci. V projednávané trestní věci byl opis napadeného usnesení JUDr. J. Š. doručen dne 5. 11. 2001. Téhož dne byl opis usnesení doručen rovněž Okresnímu státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích. Třídenní lhůta k podání stížnosti pak uplynula dnem 8. 11. 2001. Pokud opis napadeného usnesení obviněný převzal až 7. 12. 2001 a 10. 12. 2001 proti tomuto podal stížnost, jde již o stížnost podanou opožděně, neboť obviněnému bylo usnesení doručováno nadbytečně. Jiná by byla situace, kdyby byly splněny shora popsány podmínky pro doručování opisu usnesení i obviněnému, jak jsou shora popsány, tedy pokud by obviněný byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo tato jeho způsobilost byla omezena, případně by se nacházel ve vazbě, výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování ve zdravotnickém ústavu. Takové podmínky však v projednávané věci splněny nejsou. Vzhledem ke shora uvedeným závěrům musela být stížnost obviněného jako opožděně podaná ve smyslu § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítnuta, aniž by se stížnostní soud mohl zabývat věcnou správností napadeného usnesení a řízení, které mu předcházelo.

---

*) Poznámka redakce: Od účinnosti zákona č. 265/2001 Sb. platí uvedená zásada i na doručování usnesení o zastavení trestního stíhání podle § 172 tr. ř. Trestní kolegium Nejvyššího soudu dne 12. 12. 2001 s ohledem na změnu ustanovení § 172 odst. 3 tr. ř., ke které došlo citovaným zákonem (byla vypuštěna věta stanovující povinnost doručit toto usnesení obviněnému), nezaújalo stanovisko, kterým mělo být vykládáno ustanovení § 172 odst. 3 tr. ř. ve znění před novelou tak, že je nutno obviněnému usnesení o zastavení trestního stíhání doručit i v případě, kdy má obhájce. Podle současné úpravy nevznikají již o nutnosti aplikovat ustanovení 137 odst. 2 tr. ř. i na usnesení o zastavení

trestního stíhání podle § 172 tr. ř. pochybnosti.